

ЛИСАЦ ПОД ВИЊАГОМ

Био један лисац из горе, лисац- горштак, а за горштак се прича како никад не признају да нешто не могу или не умеју , много су хвалисави. Кад год приповедају неки догађај, - увек они испадну некако најхрабрији, највештији, најспособнији. А за неуспех- други је крив!

Е, тај и такав лисац једном је врло гладан угледао неку вињагу, повијену под крупним зрелим гроздовима. Притрчао је да се наједе грозђа, кад- вињага високо, не може је дохватити. Покуша да скочи, узалуд, превисоко. Осврте се, види посматрају га неке корњаче, па му би непријатно што, ето, гледају како он нешто не може!

- Пих!- рече гласно, да га сви чују. - Оно је грозђе дибидус зелено, мора да је кисело као сирће! - и оде гладан.

А корњаче се погледаше, па млађа рече старијој:

*Пораз многи људи не признају лако,
јер би хтели да су усешни у свему,
ејо, и тај лисац извлачи се тако:
кисело му грозђе кад не може к њему!*

